Dosarul nr. 21r-247/24 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
1-19101098-02-21r-29012024 Judecător: Serghei PAPUHA

D E C I Z I E
În numele Legii

20 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Ion BULHAC
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A judecat în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Boris DRUȚĂ în numele condamnatului Grigore CRACEA împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023, la plângerea depusă de condamnatul Grigore CRACEA, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

Termenul de examinare a cauzei:
Instanța de fond: 05.06.2019 – 20.03.2020;
Instanța de recurs: 09.02.2021 – 03.02.2022;
Instanța de fond: 18.03.2022 – 20.12.2023;
Instanța de recurs: 29.01.2024 – 20.07.2026.
Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Boris DRUȚĂ în numele condamnatului Grigore CRACEA împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

C O N S T A T Ă:

1. La 04 iunie 2019, condamnatul Grigore CRACEA, a înaintat judecătorului de instrucție o plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

În motivarea plângerii a invocat că, în perioada de timp în care s-a aflat în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău a fost deținut în condiții inumane de detenție, în special, condamnatul se referă la: - detenție în condiții de aprovizionare proprie cu

haine, lenjerie de pat, obiecte de uz casnic, veselă de bucătărie, dotarea cu saltele cu un grad de uzură avansat, lipsă de apă caldă în celule; - supraaglomerarea celulelor, lipsa de spațiu minim prevăzut de lege; - accesul limitat la lumina zilei; precum și, procurarea de materiale de construcții din cont propriu pentru reparația celulelor; - aerisirea insuficientă a celulelor; - refuzul de plasare a deținuților în celule pentru nefumători; - condiţii antisanitare şi antiigienice, neluarea măsurilor de dezinfecţie; - acordarea tratamentului medical insuficient.

În concluzie condamnatul a menționat faptul că, în urma detenției în condiții precare s-a îmbolnăvit și a cheltuit sume bănești pentru medicamente și alte necesități de care era obligat statul prin intermediul administrației Penitenciarului nr.13 mun. Chișinău.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 martie 2020, a fost admisă plângerea condamnatului Grigore CRACEA, împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale. A fost constat faptul că, condamnatul Grigore CRACEA, a fost deținut în Penitenciarul 13, pe o perioadă de 116 (o sută șaisprezece) zile în calitate de prevenit și pe o perioadă de 136 (o sută treizeci și șase) zile în calitate de condamnat, iar în total 252 (două sute cincizeci și două) zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. A fost redus termenul pedepsei definitive de 4 (patru) ani 10 (zece) luni închisoare, stabilite lui Grigore CRACEA, cu 271 (două sute șaptezeci și una) de zile. În privința perioadei rămase de 6 (șase) zile, calculate în condițiile art. 473/4 alin. (4) Cod de procedură penală, a fost acordată cu titlu de compensare condamnatului Grigore CRACEA, suma bănească în mărime de 300 (trei sute) lei, care a fost dispus de a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor.

3. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022, a fost admis recursul directorului interimar al Penitenciarului nr. 15 Cricova, a fost casată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 martie 2022, fiind dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instnață, în alt complet de judecată.

4. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023, a fost admisă parțial plângerea condamnatului Grigore CRACEA, împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale. A fost constatat faptul că, condamnatul Grigore CRACEA, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, pe o perioadă totală de 262 zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În rest, plângerea condamnatului Grigore CRACEA a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

5. Împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023, a declarat recurs avocatul Boris DRUȚĂ în numele condamnatului Grigore CRACEA prin care a solicitat casarea parţială a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023 ca neîntemeiată și admiterea integrală a cererii lui.

În cererea de recurs, apărătorul condamnatului Grigore CRACEA a susținut că încheierea instanței de fond este neîntemeiată, întrucât aceasta a acordat prioritate raportului prezentat de administrația penitenciarului, fără a aprecia în mod obiectiv circumstanțele invocate de condamnat și probele administrate în cauză.

În motivarea recursului s-a arătat că raportul administrației penitenciare confirmă însăși aflarea condamnatului în instituția penitenciară și descrie condițiile de detenție existente, din care rezultă existența unui spațiu insuficient, iluminare necorespunzătoare și lipsa unor condiții adecvate de igienă, aspecte care, în opinia apărării, susțin afirmațiile formulate în plângere privind caracterul degradant al condițiilor de detenție.

Apărătorul a invocat că, pe durata executării pedepsei în Penitenciarul nr. 15, condamnatul Grigore CRACEA a fost deținut în condiții incompatibile cu exigențele art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, menționând, în esență, supraaglomerarea celulelor, lipsa încălzirii și a iluminării corespunzătoare, umiditatea excesivă, lipsa apei potabile, asistența medicală necorespunzătoare și alimentația de calitate necorespunzătoare.

Totodată, apărătorul a susținut că raportul administrației penitenciare tratează doar formal și superficial condițiile reale de detenție, fără a reflecta toate împrejurările descrise de condamnat, motiv pentru care instanța urma să admită integral plângerea și să aplice mecanismul compensator prevăzut de lege.

În continuare, s-a invocat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 473^{2}–473^{5} și art. 385 Cod de procedură penală pentru acordarea remediului compensator, întrucât condamnatul a fost deținut mai mult de 10 zile în condiții contrare art. 3 din Convenție. În susținerea acestor afirmații, apărătorul a făcut trimitere la prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 24 din Constituția Republicii Moldova, dispozițiile Codului de executare și ale Legii cu privire la ocrotirea sănătății, precum și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și rapoartele organismelor internaționale privind condițiile de detenție din penitenciarele Republicii Moldova, susținând că situația condamnatului corespunde deficiențelor sistemice constatate în aceste acte.

În final, apărătorul a invocat că instanța de fond nu a respectat indicațiile obligatorii cuprinse în decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022.

6. Conform prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței și ținând cont de faptul că spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților.

7. Examinând încheierea atacată, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul avocatului Boris DRUȚĂ în numele condamnatului Grigore CRACEA, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023, cu menținerea încheierii primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, (*1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.*

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod procedură penală, *judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Conform art. 469 Cod de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 17[1]) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților.*

Conform art. 471 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *„(1) Chestiunile specificate la art. 469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. .... (2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4) – 7), 11), 12), 14) - 16) şi 18) poate servi şi cererea condamnatului.*

Conform art. 470 alin. (1) Cod procedură penală, *instanța care soluționează chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16), 17[1]) și 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa.*

Conform art. 471 alin. (2) Cod de procedură penală, *temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)–7), 11), 12), 14)-16) şi 18) poate servi şi cererea condamnatului.*

8. Din materialele cauzei, se constată că prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 18 iunie 2018, Grigore CRACEA a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiind aplicată în privința acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 10 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Începutul termenului executării pedepsei a fost stabilit de la 20 aprilie 2018, adică data reținerii lui Grigore Cracea, iar sfârșitul termenului fiind la 29 decembrie 2021.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 ianuarie 2019, în temeiul prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, lui Grigore CRACEA i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Conform raportului prezentat de către reprezentantul Penitenciarului nr. 15 Cricova, condamnatul Grigore CRACEA a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău în perioadele - 31 iulie 2014 – 26 septembrie 2014 și 20 aprilie 2018 – 01 noiembrie 2018. Ulterior a fost transferat în Penitenciarul nr. 15 Cricova, temporar fiind tranferat în Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

La 10 iulie 2022 a fost eliberat din detenție în baza art. 91 Cod penal.

9. Colegiul penal relevă că în conformitate cu prevederile art. 473^2 alin. (5) Cod de procedură penală (în vigoare la momentul depunerii plângerii), *plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sânt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție.*

Totodată, Colegiul penal constată că plângerea formulată de condamnat, referitoare la condițiile de detenție din perioadele - 31 iulie 2014 – 26 septembrie 2014 și 20 aprilie 2018 – 01 noiembrie 2018, a fost depusă în termenul de 6 luni prevăzut de lege, calculat de la data încetării pretinselor condiții de detenție contrare art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În aceste circumstanțe, având în vedere că dispozițiile art. 473^2–473^4 din Codul de procedură penală au fost introduse prin Legea nr. 272 din 29 noiembrie 2018, în vigoare din 01 ianuarie 2019, Colegiul penal reține că prevederile art. 473^2 alin. (5) Cod de procedură penală au fost pe deplin respectate.

10. Examinând materialele cauzei și verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin prisma motivelor invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de fond a apreciat în mod corect ansamblul probelor administrate și a concluzionat întemeiat că, pe perioada relevantă, Grigore CRACEA a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Argumentele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne aceste constatări, pentru considerentele ce urmează.

11. Sub acest aspect, Colegiul penal reține că Grigore CRACEA a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 473²–473⁴ Cod de procedură penală, invocând că, pe durata executării pedepsei în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, a fost deținut în condiții incompatibile cu exigențele art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În susținerea cererii sale, condamnatul a invocat detenția în condiții de aprovizionare proprie cu haine, lenjerie de pat, obiecte de uz casnic și veselă de bucătărie, utilizarea unor saltele cu un grad avansat de uzură, lipsa apei calde în celule, supraaglomerarea acestora, lipsa spațiului minim prevăzut de lege, accesul limitat la lumina naturală, procurarea din cont propriu a materialelor de construcție pentru efectuarea reparațiilor în celule, aerisirea insuficientă, refuzul plasării în celule pentru nefumători, condițiile antisanitare și antiigienice, lipsa măsurilor eficiente de dezinfecție, precum și acordarea unei asistențe medicale insuficiente.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță a constatat în mod întemeiat că raportul prezentat de administrația Penitenciarului nr. 13 Chișinău nu este de natură să răstoarne susținerile condamnatului privind condițiile de detenție. Deși din conținutul acestuia rezultă că Grigore CRACEA a fost asigurat cu obiectele de primă necesitate în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 609 din 29 mai 2006, informațiile referitoare la condițiile materiale de detenție au fost prezentate într-o manieră superficială și insuficientă pentru a demonstra respectarea standardelor impuse de art. 3 din Convenție.

Astfel, raportul indică doar suprafața totală a celulelor, fără a preciza suprafața locuibilă efectivă, calculată prin excluderea mobilierului și a anexelor sanitare, și fără a conține informații privind gradul real de ocupare a celulelor pe perioada detenției condamnatului. Totodată, administrația penitenciarului nu a prezentat date referitoare la numărul paturilor existente în celulele indicate și nici alte probe obiective, precum fotografii sau alte înscrisuri, care să permită verificarea efectivă a condițiilor materiale de detenție.

În acest context, Colegiul penal reiterează că, potrivit art. 473³ alin. (2) Cod de procedură penală, sarcina probațiunii lipsei încălcării condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral revine reprezentantului administrației instituției penitenciare, obligație care, în cauza de față, nu a fost îndeplinită.

Constatările instanței sunt confirmate și de observațiile formulate de organismele internaționale de monitorizare a locurilor de detenție. Astfel, Comitetul European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau Pedepselor Inumane ori Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 adresat Guvernului Republicii Moldova, întocmit în urma vizitei desfășurate în perioada 05 iunie 2018 – 11 iunie 2018, a constatat că în numeroase celule persistă condiții materiale și igienice

deplorabile, acestea fiind insuficient ventilate, suprapopulate și caracterizate printr-un acces limitat la lumina naturală. De asemenea, CPT a recomandat autorităților Republicii Moldova să intensifice măsurile pentru îmbunătățirea condițiilor de detenție din instituțiile penitenciare.

În același sens, Raportul Consiliului pentru Prevenirea Torturii pentru anul 2017, în calitate de mecanism național de prevenire a torturii, a reținut că majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate se aflau într-o stare deplorabilă, incompatibilă cu standardele impuse de art. 3 din Convenție.

În ceea ce privește aprecierea probelor, Colegiul penal reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când există o dispută referitoare la condițiile de detenție, nu este necesară stabilirea veridicității fiecărui element litigios dacă alegațiile grave formulate de reclamant nu sunt infirmate de stat, acesta fiind unicul care deține informațiile susceptibile să confirme sau să infirme respectivele susțineri. În asemenea situații, principiul potrivit căruia sarcina probei revine celui care afirmă nu este aplicabil în mod absolut, iar neprezentarea informațiilor relevante de către autorități permite concluzia că alegațiile reclamantului sunt întemeiate (cauza A. și alții c. Regatului Unit**,** 12 februarie 2009, §132; cauza Idalov c. Rusiei**,** 22 mai 2012, §98).

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că existența relelor tratamente trebuie demonstrată prin probe suficient de convingătoare, apreciate potrivit standardului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, o asemenea probă putând rezulta și din coroborarea unor concluzii clare și concordante ori din prezumții de fapt care nu pot fi puse în mod rezonabil la îndoială (cauzele Irlanda c. Regatului Unit**,** Boicenco c. Moldovei**,** Breabin c. Moldovei**,** Gurgurov c. Moldovei și Gorobeț c. Moldovei).

În raport cu ansamblul probelor administrate, Colegiul penal împărtășește concluzia instanței de fond potrivit căreia dificultățile suportate de condamnat pe durata detenției în Penitenciarul nr. 13 Chișinău au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent executării unei pedepse privative de libertate și au atins pragul de gravitate prevăzut de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, justificând constatarea existenței unei încălcări a acestei dispoziții convenționale.

12. Conform prevederilor art. 473/4 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală (în vigoare la momentul depunerii plângerii), *la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părți, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului sau ale prevenitului, precum și de perioada în care condamnatul sau prevenitul a fost deținut în condițiile contestate.*

Conform art. 473/2 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală (în vigoare la momentul depunerii plângerii), *plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat. Plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin. (1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plângerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea. Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.*

Prin prisma prevederilor legale precitate și având în vedere particularitățile normelor de procedură penală incidente în materia acordării remediului compensator pentru condițiile necorespunzătoare de detenție, Colegiul penal reține că Grigore CRACEA s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 13 Chișinău în condiții precare în perioadele 31 iulie 2014 – 26 septembrie 2014 și 20 aprilie 2018 – 01 noiembrie 2018, însumând 262 de zile de detenție în condiții contrare exigențelor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, Colegiul penal constată că, până la data examinării prezentei cauze, Grigore CRACEA a fost eliberat din executarea pedepsei privative de libertate. În aceste condiții, deși sunt întrunite premisele pentru constatarea faptului că acesta a fost deținut în condiții incompatibile cu prevederile art. 3 din Convenție, remediul compensator constând în reducerea termenului pedepsei, prevăzut de art. 473/4 alin. (4) Cod de procedură penală, nu mai poate fi aplicat, întrucât pedeapsa privativă de libertate a fost executată integral, iar condamnatul nu se mai află în executarea acesteia.

13. Contrar susținerilor formulate în recurs, Colegiul penal atestă că instanța de fond nu a acordat prioritate raportului administrației penitenciare în detrimentul celorlalte probe administrate. Dimpotrivă, aceasta a supus raportul unei analize critice, coroborându-l cu rapoartele organismelor naționale și internaționale competente,

precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, apreciind că informațiile furnizate de administrația penitenciarului nu sunt suficiente pentru a infirma alegațiile condamnatului.

Totodată, nu poate fi primită nici critica potrivit căreia instanța de fond nu ar fi examinat în mod obiectiv circumstanțele invocate de condamnat. Din considerentele încheierii rezultă că prima instanță a analizat toate alegațiile privind supraaglomerarea celulelor, lipsa spațiului minim, condițiile sanitare, iluminarea, ventilația, accesul la apă și asistența medicală, raportând aceste împrejurări atât la dispozițiile legislației naționale, cât și la rapoartele Consiliului pentru Prevenirea Torturii, ale Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, concluzionând că dificultățile suportate de condamnat au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de gravitate prevăzut de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În aceeași ordine de idei, este lipsită de suport susținerea apărătorului potrivit căreia raportul administrației penitenciare ar confirma în sine toate condițiile invocate de condamnat și ar impune admiterea integrală a plângerii. Instanța de fond a valorificat raportul doar în măsura în care acesta era susținut de date verificabile, iar în privința aspectelor care nu au fost demonstrate prin probe obiective a reținut că sarcina probațiunii revenea administrației penitenciare, potrivit art. 473³ alin. (2) Cod de procedură penală, obligație care nu a fost îndeplinită. În aceste condiții, soluția de admitere parțială a plângerii reprezintă rezultatul aprecierii tuturor probelor administrate, iar nu al preluării necondiționate a susținerilor vreuneia dintre părți.

De asemenea, Colegiul penal constată că instanța de fond a analizat în mod corespunzător incidența prevederilor art. 473/2–473/4 și art. 385 Cod de procedură penală, reținând că GRIGORE CRACEA a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în condiții contrare art. 3 din Convenție, pe o perioadă totală de 262 de zile. Totodată, în mod întemeiat, prima instanță a constatat că, la data rejudecării cauzei, condamnatul era deja eliberat din executarea pedepsei, motiv pentru care reducerea pedepsei prevăzută de art. 473/4 alin. (4) Cod de procedură penală nu mai putea fi aplicată.

Nu poate fi primită nici critica apărătorului potrivit căreia instanța de fond nu ar fi respectat indicațiile obligatorii cuprinse în decizia Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2022. Din conținutul acestei decizii rezultă fără echivoc că instanța de control judiciar nu a infirmat constatările primei instanțe referitoare la existența unor condiții de detenție contrare art. 3 din Convenție și nici nu a apreciat că probele administrate ar fi fost insuficiente pentru constatarea unei asemenea încălcări. Motivul casării a vizat exclusiv modul de aplicare a normelor procesual-penale referitoare la calcularea perioadelor supuse reducerii pedepsei, Curtea de Apel reținând necesitatea recalculării acestora potrivit dispozițiilor incidente ale Codului de procedură penală.

Or, din considerentele încheierii contestate rezultă că, la rejudecarea cauzei, prima instanță a înlăturat expres deficiențele constatate de instanța ierarhic superioară,

a recalculat perioada relevantă potrivit indicațiilor obligatorii cuprinse în decizia din 03 februarie 2022 și a consemnat în mod expres că rigorile stabilite de instanța de control judiciar au fost respectate. În aceste condiții, susținerea apărătorului privind nerespectarea indicațiilor obligatorii ale Curții de Apel Chișinău este lipsită de suport faptic și juridic.

14. Pentru considerentele expuse, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal va respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Boris DRUȚĂ în numele condamnatului Grigore CRACEA împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023, întrucât aceasta este legală și întemeiată, nefiind constatate motive de fapt sau de drept care să justifice casarea ori modificarea acesteia.

15. În conformitate cu art. art. 437 alin. (1) pct. 4), 448, 449 alin. (1) pct. 1), lit. a), 472 Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Boris DRUȚĂ în numele condamnatului Grigore CRACEA, declarat împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 decembrie 2023 și se menține fără modificări Încheierea contestată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul: **Ion BULHAC**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU